

5. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Evankeliumi, Luuk. 5: 1 -11

Tämän päivän evankeliumissa puhutaan siitä, kuinka Jeesus kutsui Pietarin apostolin virkaan olemaan Hänen lähettiläänsä. Tutkistelkaamme siis nyt:

Osaksi itse tuohon kutsumiseen liittyviä asioita sekä osaksi myös hänen virkansa toimittamista

Evankelista kertoo Jeesuksen seisoneen Gennesaretin meren rannalla, paljon kansan piirittämänä heidän tunkeuduttuaan Hänen tykönsä kuulemaan Jumalan sanaa. Sen jälkeen Hän käski Simon Pietarin laskea veneensä, johon Herra silloin istui, vähän ulos maasta ja julisti siitä elämän sanoja ympärillä seisoville. Sitten kun tämä oli päättynyt, Hän käski Pietarin mennä kauemmas syvälle ja heittää verkkonsa apajalle. Pietari, joka oli merimies ja hyvä kalastaja, vastaa, ettei ihmissilmin näyttänyt olevan saalista, mutta Hänen käskystään tahtoi hän kuitenkin kohta tehdä sen. Siunaus tuli sitten niin rikkaana, niin runsaana, että molemmat veneet tulivat ylikuormitetuiksi ja pääsivät töintuskin maalle. Siitä Pietari joutui täysin peljätyksen valtaan: ” **Lankesi Jeesuksen polvien tykö, sanoen: Herra, mene pois minun tyköäni, sillä minä olen syntinen ihminen.**” Mutta Vapahtaja lohdutti häntä, ja teki hänet samalla hetkellä ihmisten kalastajaksi, nimittäin olemaan valittu ase Jeesuksen kädessä voittamaan monta sielua Vapahtajalle. Tästä me siis näemme sekä Pietarin sydämen tilan, kun hänet otettiin opettajaksi, että myös sen, mitä hän siitä saattoi oppia virkansa toimittamisen suhteen ja vielä senkin, kuinka vähän hän taisi lukea itsellensä ansioksi sen siunauksen, jonka hän sitten sai nähdä virassansa.

Kun Pietari nyt otettiin Jeesuksen todistajaksi ja lähettilääksi, hän oli jo ennestään Jeesuksen seuraaja, joka sydäimestä vilpittömästi rakasti Vapahtajaa; mutta sen ohessa hän oli heikko, raadollinen ja erehtyväinen ihminen. Tämän hän totta tosiaan paljasti, kun hän kielsi Vapahtajan Hänen kärsiessän.

5. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Pietarilla oli kaiketi täysi tosi mielessä silloin kun hän niin juhlallisesti vakuutti olevansa uskollinen Jeesukselle, vaikka jopa kaikki muut pahentuisivat Jeesukseen; ja hänen sydämellinen rakkautensa Vapahtajaa kohtaan epäilemättä pani nämä sanat hänen suuhunsa. Mutta vika oli siinä, että hän luotti itseensä, eikä tuntenut kyllin inhimillistä raadollisuuttansa luopuakseen omista voimistansa. Sentähden hän lankei myös tuohon suureen syntiin, että hän valalla kielsi Herransa; ja tuli sen kautta paremmin tuntemaan itsensä kokonaan turmeltuna ihmisenä, joka olisi hyvinkin valmis tekemään kaikkein suurimpiakin syntejä, ellei Jeesuksen armo varjelisi häntä. Juuri tämän hän sai nähdä kovassa lankeemuksessaan. Ja kun Vapahtaja ylösnousemisensa jälkeen kysyi häneltä, rakastiko hän nyt Häntä enemmän kuin muut opetuslapset, niin hän ei enää uskaltanut vastata niin rohkeasti kuin ennen, nimittäin että jos ei yksikään muu rakastaisi Jeesusta, niin hän kuitenkin rakastaisi Häntä; vaan viittasi ainoastaan Jeesuksen kaikkietäväisyyteen, että Hän tiesi itse kaikki. Vapahtaja tahtoi näin muistuttaa Pietaria siitä, mitä hän ennen oli vakuuttanut, ettei hänen pitänyt paheneman, vaikka vielä kaikki muut opetuslapset pahenisivat. Sentähden Hän kysyi häneltä, rohkenisiko hän vielä sanoa rakastavansa Häntä enemmän kuin Hänen muut opetuslapsensa. Mutta Pietari oli jo oppinut tuntemaan itsensä, eikä rohjennut enää niin kuin ennen korottaa itseänsä muitten ylitse.

Seisahtakaamme hetkeksi tähän ja katselkaamme, kuinka Pietari nyt tuli otetuksi Vapahtajan todistajaksi ja työväliseksi. Tästä voimme nähdä, **millaisia niiden tulee olla, jotka ottavat vastaan opetusviran ja joista tulee Vapahtajan lähettäjiä.** Niiden pitää oleman oikein uskovaiset ja rakastaman Vapahtajaa. Se on totta, ettemme koskaan taida käsittää Jumalan teitä emmekä tutkia Hänen viisasta hallitustansa siinä, että Hän usein päästää opettajiksi seurakuntaansa maan päällä sellaisia ihmisiä, jotka eivät opetuksellaan eikä elämällään voi rakentaa ketään. Mutta vaikka sellaista tapahtuu Jumalan sallimisesta ja vaikka Hänen tarkoituksensa ovat siinäkin aina viisaat ja hyvät, vaikka meille tuntemattomat, niin me kuitenkin mahdamme uskoa, että sellainen tapahtuu suuremman pahan estämiseksi, joka muutoin tapahtuisi. Voimme hyvin yhdeltä puolen pitää sen Herran kurituksena, toiselta puolen katsoen taas Herran armona ja laupeutena, josta kaikki Hänen kurituksensa johtuu. Siitä huolimatta ei kuitenkaan voida sanoa näiden opettajien olevan sellaisia kuin heidän pitäisi olla, Jeesuksen mielen ja tahdon mukaan, vaikkakin Hän sallii maailman niiden kautta tulla rangaistuksi. Kun opettaja Jeesuksen mielen mukaisesti on sellainen kuin hänen tulee olla, niin pitää hänen välttämättömästi olla oikea uskovainen sielu, totinen Jeesuksen ystävä. Silloin hän voi parhaiten myötävaikuttaa Jumalan sanan istuttamiseksi ja kastelemiseksi. Heikot ja taitamattomat sielut voivat vakaasti noudattaa sellaisen miehen johdatusta silloin, kun hän omasta kokemuksesta taitaa

5. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

neuvoa oikealle tielle niitä, jotka ovat katuvia ja autuudestaan huolissaan. Hänen opetuksensa päätarkoituksen pitää aina olla se, että hän neuvoo sanankuulijoitansa Vapahtajan tykö, missä hän itsekin on löytänyt autuutensa. Vapahtajan armoa, suloisuutta ja halua ottaa vastaan syntisiä ei taida niin palavalla sydämellä julistaa muille koskaan yksikään muu kuin se opettaja, joka itse on tuon suuren totuuden elävä todistaja, että **Jeesus on tullut etsimään ja lunastamaan sitä, mikä kadonnut oli**, ja hän saattaa niin muodoin Paavalin kanssa sanoa itsestään: minulle on laupeus tapahtunut. Monia muita hyödytyksiä koituu myös opettajan elämästä ja kaikesta kanssakäymisestä, kun hän vain itse on uskon kautta Jeesukseen vanhurskautettu ja armoitettu syntinen.

Mutta toiselta puolen on myös totta, että niin kuin ei yhdessäkään ihmisessä ole täydellisyyttä, niin ei sitä myöskään pidä vaatia opettajalta; ei Jeesus myöskään vaadi sitä, vaan katsoo sydämen alttiutta. Hän tuntee meidän heikon olemuksemme, sen että olemme multaa ja tomua. Hän vaatii ainoastansa sydämen, joka vilpittömästi pyrkii Hänen puoleensa. Pietari, joka tänä päivänä vihittiin siihen pyhään opetusvirkaan, oli kuitenkin ja pysyi heikkona ja viallisena ihmisenä. Ja kun hän myöhemmin lankesi suureen syntiin, niin hänen täytyi siitä oppia tuntemaan, **ettei hän ilman Jeesusta mitään voinut tehdä**. Ja totisesti se opettaja, joka joko itse on tehnyt jonkun synnin tai Jumalan Henki on muulla tavalla saattanut hänet tuntemaan syntikirjuutensa ja voimattomuutensa, ja niin muodoin on tullut oikein nöyryytetyksi Vapahtajan edessä ja hengessä köyhäksi, hän juuri onkin usein soveliain Vapahtajan mielen mukaan hoitamaan Hengen virkaa. Silloin vasta hän voi oikein lohduttaa Jeesuksen lapsia ja puhua suloisesti heikkojen kanssa; langenneita ja erehtyväisiä taitaa hän eniten armahtaa, erityisesti kun nämä täynnä katumusta itkevät syntejensä; hän taitaa rakastaa ja kärsiä kaikkein pahintakin seurakunnassansa, sillä hän tuntee itsensä ja tietää mikä kaiken pahuuden siemen makaa hänen omassa turmellussa sydämessänsä kätkettyinä; kun hän itse on kokenut, kuinka suuri Jeesuksen rakkaus on, niin voi hän parhain sen selittää syntisten edessä ja taivuttaa sen kautta paatuneetkin; häneen raadolliset parhaiten suostuvat; sillä hän tunnustaa itsestensä niin kuin Paavali: minä olen itse suurin, viheliäisin, syntisten joukossa.

Pietari voi myös tästä kalansaaliista oppia paljon, mikä sittemmin tuli hänelle hyödyksi, kehotukseksi ja ojennukseksi hänen myöhemmässä virkansa hoidossa. Hän saattoi oppia siitä, ettei hänellä ollut vähintäkään kerskattavaa itsestensä eikä kelvollisuudestansa, kun hänen rohkea saarnansa ristiinnaulitusta Vapahtajasta sittemmin tuli siunatuksi monen sielun herättämiseksi ja pelastukseksi. Pietari oli itse taitava kalastaja ja ymmärsi kyllä hyvin, mitä siihen tarvittiin, ja oli kuitenkin kumppaniensa kanssa tehnyt työtä koko yön saamatta mitään. Mutta kun Jeesuksen siunaus tuli siinä hänen

5. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

osakseen, niin hän sai silloin, odottamattomalla hetkellä ja vastoin kaikkea ennakkotietoa niin suuren saaliin, että he tarvitsivat toisen veneen avuksensa korjaamaan sitä kalojen paljoutta. Siitä hän voi tällöin oppia sen, ettei hänen koskaan tullut lukea itselleen mitään kunniaa, kun hän sai nähdä hedelmää työstänsä, vaan ainoastaan pitää itsensä aseena Herran kädessä ja Häneltä ainoalta odottaa kaikkea siunausta. Jos hän ei voinut saada kaloja ilman Häntä; niin kuin hän silminnähtävästi sai nähdä, vaan siihenkin tarvittiin Herran siunaus; niin paljoa vähemmän hän saattoi toivoa omin voimin voittavansa sieluja Jeesukselle. Hän sai siis tästä kalansaaliista oppia yksinkertaisessa uskalluksessa ainoastaan Jeesuksen sanaan kylvämään evankeliumin siementä ja lapsellisesti odottamaan Hänen siunaustansa.

Kun Pietari Jeesuksen käskyn mukaan heitti ulos verkkonsa, niin ihmissilmin katsottuna ei mitenkään näyttänyt olevan mahdollista saada mitään, minkä me myös selvästi voimme päätellä siitä vastauksesta, jonka tämä kokenut kalastaja antoi. Mutta sepä riitti! Näin Jeesus juuri tahtoi sen olevan. Hän oli Herra ja Pietarin tuli totella. Ja totisesti! tästä voivat Pietari ja kaikki evankeliumin palvelijat saada mitä lohdullisimman opetuksen. Uskollinen opettaja, joka sydämestänsä pyytää vetää sieluja Vapahtajansa tykö, saa usein sydänsuruksensa havaita, että kaikki hänen vaivansa ja työnsä näkyy olevan turhaa. Hän saa usein Pietarin kanssa valittaa: ”**Me olemme kaiken yön työtä tehneet ja emme mitään saaneet.**” Silloin opettaja kysyköön itseltänsä: olenkohan minä heittänyt ulos verkon yksinkertaisessa uskalluksessa Jeesuksen siunaukseen, vai olenko kukaties huomaamatta luullut voivani itse toimittaa jotakin omalla toimellani ja ahkeruudellani? Kukaties juuri sentähden minun silmiäni edestä on kätkeyty se ilo saada nähdä hedelmää työstäni, kun minun Herrani näki, että olisin muutoin omistanut itselleni kunnian ja langennut ylpeyteen ja ylimielisiin kuvitelmiin omasta taidostani ja osaavaisuudestani — Samoin edelleen voi uskollinen opettaja tätä kalansaalista ajatellessansa saada uudistetun rohkeuden tehdä työtä Herran viinimäessä. Se voi kehottaa häntä, niin ettei rohkeus raukene, vaikka hän vielä ei näkisi vähäisintäkään mahdollisuutta kyetä saamaan jotakin aikaan. Pietarinkin mielestä tuolla kerralla kaikki toivo näytti olevan mennyt, ja kuitenkin hän sai Herran siunauksen, kun hän uudelleen Jeesuksen käskyn mukaan mieluisesti ja kuuliaisuudessa heitti ulos verkkonsa. Evankeliumin opettaja voi myös tässä kohden lohduttaa itseänsä näin: tähän asti en ole ensinkään nähnyt hedelmää työstäni, tähän asti olen tehnyt työtä turhaan, mutta tahdon kuitenkin vielä edelleen tehdä työtä luottaen Vapahtajan siunaukseen. Hänen hetkensä voi tulla silloin kun minä vähiten odotan sitä: Hän voi rakkaudellansa vetää monta sielua tykönsä, vaikka kaikki toivo näyttää olevan mennyt.

5. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Totisesti Jeesuksen rakkaus on suuri, ja sillä on jumalallinen voima vetää sieluja tykönsä. Tämä on suuri lohdutus opettajalle. Hän tietää voivansa turvallisesti vakuuttaa jokaiselle ihmiselle sitä ääretöntä laupeutta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Hän tietää varmasti, ettei hänen sanankuulijoistansa löydy ainoatakaan, jota ei Herra Jeesus mielellään tahdo tehdä autuaaksi ja antaa anteeksi hänen velkaansa, niin pian kuin hän nöyryyttää itsensä Vapahtajan edessä. Sentähden me taidamme täydellä rohkeudella kutsua kaikkia, ilman erotusta aivan kaikkia, Jeesuksen ihanan armon rikkauteen. Edeltäpäin jo voidaan vakuuttaa heille, että jos he tahtovat tulla Vapahtajan tykö, niin heidät Hänen kuolemansa ja ansionsa tähden pelastetaan ja he saavat osan kaikesta siitä kunniaista, joka Jumalan Pojan verellä on heille ansaittu.

Niin Pietarikin ajatteli, ja sentähden kaikki hänen saarnansa tähtäsi siihen, että hän neuvoi syntisiä Vapahtajan tykö. Hän oli itse saanut kokea Vapahtajan rakkautta ja runsasta anteeksiantamusta, silloin kun hän lankeemuksensa jälkeen sai nousta; sentähden hän saattoi omasta kokemuksesta ylistää Jeesuksen armahtamista sanankuulijoillensa, Jeesuksen omien sanojen mukaan: ” **Kuin sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäs.**” Luuk. 22: 32. Me näemme myös kaikkialla, että Pietari kuolemaansa asti rohkeasti tunnusti Jeesuksen ainoaksi autuuden perustukseksi. Kohta kun Pyhä Henki oli vuodatettu apostolien päälle helluntaijuhlanan, todisti Pietari Vapahtajan ansiosta ja armosta Hänen ristiinnaulitsijainsa edessä, Apt. 2. Samalla tavalla Korneliuksen edessä, Apt. 10. Ja kuka voi ihmettelemättä lukea niitä jaloja ja perusteellisia saarvoja, joita Pietari on pitänyt, Apt. 4: 9 - 12

Niin muodoin Pietari toimitti lakkaamatta apostolin virkaansa siinä, että hän julisti Jeesuksen kuolemaa ja rakkautta syntisiä kohtaan. Sana rististä oli se nuotta, se verkko, jolla hän sai kiinni niin monta ihmistä ja joka myös tähän päivään asti ja maailman loppuun asti on ainoa välikappale ihmisten kääntymiseen. Ei mitään oppia maailman alusta tähän päivään asti ole milloinkaan niin pilkattu, niin vihattu ja vainottu kuin tätä oppia ristiinaulitusta Jeesuksesta ja Hänen täydellisestä, iankaikkisesti kelpaavasta sovinnostaan; ja kuitenkin ei yksikään oppi ole koskaan osoittanut niin jumalallista voimaa sydämessä kuin tämä, kaikesta vastustuksesta huolimatta. Paljon merkitseeikin tässä juuri se, onko opettaja omassa sydämessään tuntenut Jeesuksen veren voiman. Jos opettaja itse on kokenut tämän, niin että hän tietää, kuinka kallis tämä oppi on muitten oppien suhteen ja kuinka se taitaa taivuttaa sydämet, pehmittää kovat ja tunnottomat, hillitä hillimättömät juoksussansa, lohduttaa murheelliset, rohkaista maahanlyödyt, ravita isoavaiset ja tehdä viheliäiset autuaiksi; — niin julistajan ei tarvitse olla tietämätön siitä, mitä hänen pitää julistaman syntisille. Kaikki mitä hänen

5. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

silloin täytyy tehdä, on siinä, että hän asettaa Jeesuksen Kristuksen sanankuulijainsa silmien eteen juuri niin kuin Hän olisi heidän keskellensä ristiinnaulittu. Ja voi silloin sitä kansaa ja seurakuntaa, joka ei ota vaaria autuaaksi tekevästä evankeliumin sanasta, eikä tahdo tuntea etsikkonsa aikaa!